

[H. F. Ulrichsen.]

førte, at Restaurationsskattens Opretholdelse er et stort Minus for en Udvikling af Fremmedbesøget.

Den danske Stat støtter med fuld Ret, men for øvrigt ikke i tilstrækkelig stort Omfang, den danske Turistbevægelse, der betyder overordentlig meget økonomisk for Landet. Men i det Øjeblik den danske Stat gør det, er det mærkeligt, at man samtidig ved Opretholdelse af en Særskat, der maa være et stort Minus for Fremmedbesøget, saa at sige udsletter et hvilket som helst gavnligt Spor af den Støtte, man yder Turistforeningen.

Hvis det nu var saaledes, at man havde en Restaurationsskat ogsaa i de Danmark omgivende Lande, spillede dette Argument ikke nogen væsentlig Rolle. Men saaledes er Forholdet ikke; Lande som Tyskland og Sverige har ikke en Beskatning som Restaurationsskatten. Jeg talte forleden Dag med en Mand, der har en betydelig Stilling indenfor den tyske halvofficielle Turistbevægelse, og han erklærede, at efter hans Skøn var Opretholdelsen af Restaurationsskatten en væsentlig Hindring for en stor Udvikling af det tyske Fremmedbesøg i Danmark. Ser vi paa Udlandet, er der kun eet eneste andet civiliseret Land, som har en Skat, der kan sidestilles med og svarer til den danske Restaurationsskat, og det er Norge, hvor Forholdene paa forskellig Maade har været anderledes, og hvor denne Skat har en ganske speciel historisk Baggrund.

Jeg maa altsaa mene, at vi af Hensyn til den Turistbevægelse, man fra alle Sider her i Salen er interesseret i, og som ogsaa Staten støtter, af Hensyn til Udviklingen af Fremmedbesøget som en gavnlige Indtægtskilde for Landet bør afvikle Restaurationsskatten, og jeg kan ikke mene, at de Betæneligheder, der er gjort gældende med Hensyn til Muligheden af at beregne 2, 4, 6 og 8 pCt. af Beløbet, skulde være afgørende.

Jeg forstaar naturligvis, at det er nødvendigt at finde Kompensation, men med den Form, hvori Lovforslaget foreligger, hvor Afviklingen strækker sig over en forholdsvis lang Aarrække, er der dog nogen Grund til at haabe, at de økonomiske Forhold vil stille sig saaledes, at Kompensationskravet ikke melder sig med den samme Styrke, som hvis man havde forlangt Skatten afviklet paa een Gang. Og for Kompensationsspørgsmaalets Vedkommende synes jeg, som sagt, at man har Ret til at pege paa, at Staten for ganske nylig har givet Slip paa en meget betydelig Indtægt

— som man vist ikke faar saa forfærdelig megen Tak for — fra Rets- og Tinglæsningsgebyrerne, og som i alt Fald ikke kommer til at spille nogen væsentlig Rolle for Beskæftigelsen her i Landet. Det samme kan ikke siges om Restaurationsskatten og dens Afvikling.

Orla-Jensen: Med det Standpunkt, jeg har indtaget i Beskatningsspørgsmaalet, hvor jeg særlig ønsker Skatten lagt paa Luksusvarer, Forlystelser, o. s. v., er det klart, at jeg ikke kan støtte en Nedsættelse af Restaurationsskatten, der dog delvis er en Forlystelsesskat, det kan der dog ikke være Tvivl om. At det skulde være en Særskat, forbavser mig i meget høj Grad, for saa er jo enhver indirekte Skat en Særbeskatning. Lægger man Told paa en eller anden Forbrugsartikel, kan man jo kalde det en Særskat for den, der sælger denne Forbrugsartikel. Og hvad Restaurationsskatten angaar, har man netop søgt at fjerne Præget af en Særskat ved at sætte den specielt paa Regningen, saaledes at enhver kan se, at Restauratøren er fuldkommen uskyldig; det er Staten, der opkræver noget ved Siden af. Endnu mere klart vilde det have været, hvis man brugte Mærker, som man har det andre Steder. Saa kunde ogsaa udenlandske Turister spare deres Harme mod Restauratøren, denne kunde bedre overbevise dem om, at han var uskyldig i det, det er noget, som Staten tager.

En Særbeskatning er efter min Mening i en ganske anderledes Grad den progressive Beskatning. Det er en Særskat paa de velstillede, som de mindre velstillede ikke har. Men jeg kan ikke indse, at Restaurationsskatten kan betragtes som Særbeskatning. Jeg tror, at hvis Restauratørerne holdt deres Priser noget lavere, specielt for Drikkevarer, som efter min Mening er ganske urimeligt dyre, var der slet ingen, der vilde anke over de 10 pCt. i Restaurationsskat. Restauratørerne selv er sikkert ganske anderledes interesserede i at faa de direkte Skatter sat ned, det giver nemlig en Mulighed for lavere Husleje, og det er de høje Huslejer, som Restauratørerne sidder med, der for en stor Del bevirker, at i alt Fald de store Luksusrestauranter maa forlange meget høje Priser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stavning): Der er neppe Grund til at komme ret meget ind paa de forskellige Betragtninger, navnlig ikke de filosofiske Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kors-